

Fra: Kristoffer Rønde Møller [mailto:kmoeller6@gmail.com]
Sendt: 30. marts 2007 15:51

Emne: ang. lov om forældreansvar

Kære Politiker

I forb. med lovforslaget om forælderansvar er der et problem du bør være opmærksom på. I perioden fra samlivets ophør til forældremyndigheds/bopælsspørgsmålet er afgjort af myndigheder retten, er der ikke nogen retningslinier for samvær.

Det efterfølgende eksempel, fra det virkelige liv, er ved fælles forældremyndighed.

Eks. 1. Far og mor og to mindre børn bor sammen. Mor bortfører/flytter børnene fra hjemmet og flytter landsdel. Hun gemmer sig på skjult adr. og vil ikke udlevere børnene til far. Far kan ikke få hjælp fra politi, fordi bortførelsen er inden for landets grænser. Far henvender sig til advokat, de stævner hende, der går 4-6 uger før de kommer for en dommer. Dommere dømmer traditionelt at forældremyndigheden midlertidigt skal overføres til mor hvis børnene er førskolebørn.

Far henvender sig til statsforvaltning. Der går fra nu af let 10-11 uger før han får en samværsresolution. Her vil han typiske få weekend samvær. Bliver parret ikke enige om hvor børnene skal bo ved rådgivningen i Statsforvaltning, skal sagen nu videre til domstolene igen. Inden sagen kommer for retten er der nu let gået ml. 3-5 mdr. fra samlivets ophør. Dommeren ved nu at børnene og far har haft begrænset samvær i denne tid og at børnene har ny base hos mor. Hvorfor han typisk dømmer at mor skal tilkendes bopælsretten ud fra status quo betragtningen. Status quo betragtningen tages i brug efter få måneder.

Hvad kunne far have gjort i stedet?

Eks 2. Efter at mor har taget børnene, kan far i stedet finde hende og børnene. Bortføre børnene fra mor og gemme børnene fra hende. (det har han lige så meget ret til, fordi han også har forældremyndigheden) Nu er det så hende der har travlt og som skal stævne far om en midlertidig overførsel af forældremyndigheden.

Og nu sidder far i retten med væsentligt bedre kort på hånden fordi børnene bor hjemme i deres vante omgivelser og har bevaret tilknytningen til deres institutioner.

Kan du se pointen?

Problemet er at det kan betale sig at bortfører børnene fra den anden forælder fordi retten/

statsforvaltningen belønner den forælder som har vundet hævde på børnene. Og at denne forælder vinder hævde på børnene fordi sagsbehandlingen er så langsom. Advokater kender retspraksis og rådgiver derefter.

Vi vil gerne gøre jer opmærksom på at problemet med den nationale bortførelse er reel og at i bør overveje hvad der kan gøres for at forhindre at børnene bliver gidsler i forældrenes skilsmisse.

Børnene skal beskyttes imod forældrenes og lovgivningens svigt og bliver det ikke med gældende lovgivning og sagsbehandlingstid.

Venlig Hilsen

Kim Lindgreen og Kristoffer Rønde Møller

--

Kristoffer Rønde Møller
Alsgade 12, 3th
1764 Kbh.V.
Stud.scient.soc